

TRANSPORTMINISTEREN

Lovsekretariatet
Folketinget

Dato 19. juli 2019
J. nr. 2019-3606

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Folketingsmedlem Kristian Pihl Lorentzen (V) har den 15. juli 2019 stillet mig følgende spørgsmål, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 43:

Hvordan forholder ministeren sig til den bekymring, som flere borgmestre rejser i Berlingske den 12. juli 2019 i artiklen »Borgmestre til ny minister: Giv os de lovede motorveje«, efter at ministeren i Jyllands-Posten den 8. juli 2019 udtalte, at »mit udgangspunkt er et blankt kanvas – et blankt stykke papir« med henvisning til, at ministeren vil starte forfra med at forhandle en infrastrukturaftale, og at ministeren derfor har sået tvivl om de vejprojekter, som var aftalt gennemført af den tidligere regering med støtte fra Dansk Folkeparti?

Svar:

I den seneste tid er jeg blevet kritiseret for, at jeg og regeringen ikke nu og her kommer med et konkret udspil til en samlet plan for fremtidens infrastruktur frem mod 2030. Det er der en meget enkel forklaring på.

Planlægning og anlæg af infrastruktur kræver et stabilt og langsigtet perspektiv. Fra de første indledende undersøgelser til et stort vej- eller jernbaneprojekt står færdigt går der ofte otte til 10 år og nogle gange længere. Indretningen af vores transportsystem har helt afgørende betydning for vores arbejdsliv, vores fritidsliv og for vores virksomheder. En »stop and go«-tilgang duer derfor ikke. Det skaber unødigt usikkerhed og hæmmer udviklingen og væksten i vores samfund.

Derfor er det min ambition at skabe stabile rammer for de kommende 10 års infrastrukturinvesteringer. Jeg synes, det er en helt nødvendig, ja faktisk obligatorisk ambition at have som landets transportminister: At søge en bred politisk aftale om de kommende store investeringer. Jeg har noteret mig, at det ikke var tilgangen hos den tidligere regering, der gik efter en smal aftale uden forhandlinger bredt i Folketinget.

Jeg forstår derfor udmærket de frustrerede borgmestre landet over, der føler, de er blevet stillet noget i udsigt, der nu viser sig ikke at være mandater til i Folketinget. De og deres borgere er desværre blevet lovet guld og grønne skove af den tidligere regering, der nok inderst inde vidste, at det ville blive svært for

dem at realisere den plan, de fremlagde før valget. Det er for mig at se ikke at føre en ansvarlig transportpolitik, og den fejl ønsker jeg ikke at gentage.

Jeg ønsker at skabe en ny aftale om fremtidens infrastruktur baseret på forhandlinger med alle Folketingets partier ud fra ønsket om en så bred politisk aftale som muligt. Jeg ønsker en aftale, der sikrer et stærkere og ikke mindst grønnere Danmark med initiativer og tiltag, man kan regne med bliver ført ud i livet, og som vil gøre en forskel for vores samfund både nu og i kommende valgperioder.

Jeg er ikke i tvivl om, at der kan findes vilje i Folketinget til en plan, hvor klima- og miljøhensyn i langt højere grad indgår, og hvor vi sikrer de nødvendige investeringer i den kollektive trafik og i cyklismen. En kommende aftale om en ny infrastrukturplan skal selvfølgelig også inkludere vejnettet; der er bestemt også behov for at udbygge vejnettet.

I min verden skal vi have plads til såvel biler og busser som tog og cykler. Vores infrastrukturplanlægning skal bero på et sammenhængende transportsystem, hvor de forskellige tilbud og muligheder spiller sammen og fungerer sammen – og ikke modarbejder hinanden. Vi skal finde de gode, smarte løsninger; for eksempel ved at gøre den sorte asfalt grøn, så de klimavenlige elbiler også får klimavenlig asfalt at køre på. Sammen med styrkelsen af den kollektive trafik og cyklismen skal vi skabe en bedre balance i vores trafikmønstre og infrastruktur.

Det vil jeg sammen med partierne i det nye Folketing arbejde målrettet for, at vi politikere kan levere. Danmark skal have en bred og solid politisk aftale om de kommende 10 års infrastrukturinvesteringer.

Med venlig hilsen

Benny Engelbrecht